

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Štěpánovou, Ph.D., ve věci

žalobce: L. Ž.
zastoupen Mgr. Faridem Alizeyem, advokátem
sídlem Stodolní 7, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 9. 2023, č. j. MSK 99030/2023,
sp. zn. DSH/16536/2023/War, o dopravním přestupku,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl (s drobnou změnou co do výše uložené pokuty) odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Ostravy (dále jen „správní orgán prvního stupně“ či jen „magistrát“) ze dne 15. 5. 2023 (č.j. SMO/301531/23/DSČ/Koz).

2. Magistrát uznal žalobce vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“) pro porušení jeho ustanovení § 4 písm. c). Přestupku se žalobce měl dopustit tím, že dne 10. 8. 2022 při řízení motorového vozidla nerespektoval dopravní značku B 20a a v místě, kde byla stanovena nejvyšší dovolená rychlost 110 km/h, jel rychlostí 165 km/h, což bylo zjištěno silničním rychloměrem RAMER10 C, přičemž po odečtu možné odchylky měřícího zařízení (+/- 3 % stanovené výrobcem při rychlosti nad 100 km/h) jel rychlostí nejméně 160 km/h.
3. Za uvedený přestupek žalobce obdržel správní trest: pokutu ve výši 6 000 (žalovaný snížil pokutu uloženou magistrátem z částky 7 000 Kč na částku 6 000 Kč) a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 7 měsíců; též byl zavázán povinností uhradit náklady řízení.

II. Skutková zjištění vycházející z obsahu správních spisů

4. Dne 10. 8. 2022 prováděla policejní hlídka na dálnici D1 měření rychlosti. Žalobce jako řidič osobního motorového vozidla značky BMW překročil maximální dovolenou rychlost mimo obec, která byla omezena dopravním značením B 20a na 110 km/h, o 50 km/h. Naměřená rychlost činila 165 km/h, po odečtení odchylky 160 km/h. Policejní hlídka žalobce ztotožnila.
5. Dne 11. 8. 2022 dálniční oddělení Policie České republiky oznámilo magistrátu podezření z přestupku, jehož se měl dne 10. 8. 2022 dopustit žalobce výše popsáním způsobem, neboť jednal v rozporu § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a je podezřelý z naplnění skutkové podstaty přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 téhož zákona. Dle oznámení byla obsluha radaru proškolená k používání měřidla a měření rychlosti proběhlo v souladu s návodem.
6. Uvedené koresponduje s údaji ve formuláři „Oznámení přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti“ ze dne 10. 8. 2022, v němž se žalobce odmítl vyjádřit, jakož i s úředním záznamem dálničního oddělení z téhož dne.
7. Správní spis dále obsahuje mj. záznam o přestupku s fotografiemi vozidla žalobce včetně čitelné registrační značky; fotografii dopravního značení; ověřovací list silničního rychloměru; evidenční kartu řidiče bez záznamu; dále i mapu měření.
8. Příkazem ze dne 19. 8. 2022 magistrát uznal žalobce vinným z vytýkaného přestupku na úseku zákona o silničním provozu a uložil mu pokutu ve výši 7 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 7 měsíců.
9. K včas podanému odporu žalobce magistrát pokračoval v řízení o přestupku.
10. Po několika žádostech o odročení jednání ze strany obecného zmocněnce žalobce se konalo dne 28. 12. 2022 ústní jednání ve věci; proběhlo bez přítomnosti (řádně předvolaného) žalobce a za přítomnosti jeho obecného zmocněnce. Zmocněnec po poučení sdělil, že

žalobce policejní hlídka na místě informovala, že se dopustil překročení rychlosti, jel rychlostí 163 km/h a po odečtení odchylky měl překročit rychlost o 48 km/h. Poučení proběhlo za přítomnosti matky žalobce jako spolujezdkyně. S ohledem na rozpor s listinami obsaženými ve spise žádal o svědecký výslech policistů a matky žalobce. Dále požádal o předložení videodokumentace z radaru. Žalobce si není vědom, že by jel rychlostí uváděnou správním orgánem. Je přesvědčen, že tak vysokou rychlostí nejel. Magistrát téhož dne ukončil dokazování, důkazním návrhům žalobce nevyhověl.

11. Magistrát (poprvé) rozhodl dne 6. 1. 2023 a žalobce uznal vinným, že (z nedbalosti) spáchal přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona o silničním provozu; rozhodl o trestu a nákladech řízení. Navržené důkazy považoval s ohledem na zjištěný skutkový stav za nadbytečné.
12. K odvolání namítajícímu neprovedení navržených důkazů a z toho plynoucí zkrácení práv žalobce žalovaný rozhodnutí magistrátu ze dne 30. 3. 2023 zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Magistrát dle žalovaného pochybil, pokud jednání žalobce považoval za nedbalost s ohledem na extrémní překročení rychlosti (o 45 %) na dálnici v levém pruhu. Dle žalovaného je nesporné, že žalobce jednal úmyslně.
13. Dne 21. 4. 2023 magistrát vyrozuměl žalobce o změně formy zavinění z nedbalostního na úmyslné. Současně rozhodl usnesením, že je žalobce oprávněn navrhopat v řízení důkazy a činit jiné návrhy ve lhůtě nejpozději 5 dnů od doručení oznámení. Usnesení magistrát odůvodnil tím, že v řízení shromáždil dostatečné podklady pro vydání rozhodnutí; žalobce zpravitel o tom, že nebude nařizováno ústní jednání. Vyrozumění převzal obecný zmocněnec žalobce dne 24. 4. 2023.
14. Dne 28. 4. 2023 zaslal obecný zmocněnec žalobce magistrátu návrh na provedení důkazů výslechem policistů, matky žalobce a obviněného, dále pak videozáznamem z měřicího zařízení a platným osvědčením o proškolení obsluhy.
15. Magistrát ve věci (podruhé) rozhodl dne 15. 5. 2023. Opět žalobce uznal vinným, že (úmyslně) spáchal přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona o silničním provozu a uložil mu pokutu ve výši 7 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 7 měsíců. K navrženým důkazům konstatoval, že videozáznam ve věci nebyl pořízen, z měřicího zařízení byl pořízen záznam – foto, který měl žalobce k dispozici. Magistrát neuvěřil tvrzení žalobce, že nejel tak vysokou rychlostí. S ohledem na judikaturní závěry správních soudů a doposud provedené dokazování považoval důkazní návrhy za nadbytečné. K osvědčení o proškolení uvedl, že se jedná o interní záležitost policie.
16. K odvolání žalobce opětovně namítajícímu neprovedení navržených důkazních návrhů a z toho plynoucí porušení práva na spravedlivý proces žalovaný napadeným rozhodnutím potvrdil rozhodnutí magistrátu ze dne 15. 5. 2023 (změnil jen výši pokuty). Zdůraznil, že důkaz o rychlosti byl ve věci pořízen silničním rychloměrem, který splňoval zákonné požadavky a byl metrologicky ověřen. V takovém případě jsou důkazní prostředky, jimiž správní orgány disponovaly v současné věci, dostatečné k objasnění skutkového stavu, zvláště za situace, kdy žalobce nepopíral, že to byl on, kdo byl změřen při jízdě, a toliko nesouhlasil s naměřenou rychlostí. Pokud by měření neproběhlo správně

a nebyl dodržen návod k obsluze, snímek z rychloměru by byl anulován. Za zjištěného skutkového stavu nebylo povinností důkazní návrhy provést. Magistrát se dostatečně zabýval i důkazními návrhy, které žalobce vznesl v reakci na vyrozumění ze dne 21. 4. 2023 (změna formy zavinění), a žalobci umožnil uplatnit jeho práva.

III. Obsah žaloby

17. Žalobce ve včasné žalobě nesouhlasí s napadeným rozhodnutím. Navrhuje jeho zrušení a vrácení věci žalovanému.
18. Namítá, že mu správní orgány neumožnily řádně uplatnit jeho práva zejména tím, že neprovedly žádný s jím navrhovaných důkazů. Správní orgány pouze odkázaly na judikaturu Nejvyššího správního soudu a jako jediný důkaz použily fotodokumentaci a výstup ze silničního rychloměru.
19. Žalobce se domnívá, že v souzené věci se správní orgány dopustily libovůle tím, že neprovedly žádný z jím navržených důkazů.

IV. Vyjádření žalovaného

20. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné. V písemném vyjádření ze dne 16. 11. 2023 odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť žalobní námitky kopírují ty odvolací.
21. Zopakoval, že žalobcem navržené důkazy neprovedl, neboť byly nadbytečné. To v napadeném rozhodnutí i řádně odůvodnil.

V. Jednání soudu

22. Při jednání soudu 6. 6. 2025 strany setrvaly na svých procesních stanoviscích.
23. Právní zástupce žalobce nad rámec dosavadních písemných podání uvedl, že magistrát po rušícím rozhodnutí ze dne 30. 3. 2023 neumožnil žalobci plně uplatnit jeho procení práva. Žalobce měl být po změně právní kvalifikace znovu vyslechnut a mělo mu být umožněno navrhopat důkazy. O tom měl být řádně poučen. Žalobce zdůraznil, že uvedené již tvrdil ve svém v pořadí druhém odvolání. Též měl za to, že v žalobě, byť obecně, tuto námitku již uplatnil, není proto opožděná.
24. Pověřená zástupkyně žalovaného tuto námitku považovala za opožděnou a zdůraznila, že po rušícím rozhodnutí ze dne 30. 3. 2023 magistrát žalobce dne 21. 4. 2023 vyrozuměl o změně právní kvalifikace, konkrétně o změně formy zavinění, a současně žalobci umožnil vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.

VI. Posouzení věci krajským soudem

25. Krajský soud shledal žalobu přípustnou, podanou oprávněnou osobou (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“) a včasnou (§ 72 odst. 1 s. ř. s.).

26. V přezkumném řízení soudním je soud povinen zkoumat, zda vydané rozhodnutí je zákonné a bezvadné. Při přezkumu přitom respektuje vymezené žalobní body (§ 75 odst. 2 věta první zákona s. ř. s.).
27. **Žaloba není důvodná.**
28. Stěžejní námitkou nynější věci, která se ostatně prolíná celým správním řízením, je tvrzené porušení práv žalobce správními orgány tím, že neprovedly žalobcem navrhované důkazy. Takto argumentuje žalobce v přestupkovém řízení, v němž je mu kladeno za vinu extrémní překročení nevyšší dovolené rychlosti a v němž toliko nesouhlasí s naměřenou rychlostí.
29. Krajský soud předesílá, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a orgánu odvolacího tvoří jeden celek (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2009, č. j. 1 Afs 88/2009-48). Z tohoto úhlu pohledu nahlédl i přezkoumávané rozhodnutí.
30. Ze správního spisu i rozhodnutí správních orgánů je zjevné, že správní orgány dovodily vinu žalobce na podkladě následující baterie důkazů: oznámení o přestupku ze dne 11. 8. 2022 spolu s oznámením o přestupku sepsaném na místě samém dne 10. 8. 2022, úřední záznam ze dne 10. 8. 2022, záznam o přestupku - tištěný výstup ze silničního rychloměru, ověřovací list k silničnímu rychloměru, fotografická dokumentace dopravní značky B 20a, výpis z evidenční karty řidiče, dále mapa místa měření, protokol o ústním jednání a vyjádření žalobce ze dne 28. 4. 2023.
31. K tomu krajský soud předesílá, že v přezkoumávaném typu přestupku platí, že listiny předložené Policií České republiky obecně postačují k postihu pachatele přestupku, pokud nejsou v řízení před správním orgánem zpochybněny a žalobce nesouhlasí toliko s naměřenou rychlostí (za všechny viz například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 3. 2011, č.j. 7 As 18/2011-54, či ze dne 14. 5. 2015, č. j. 7 As 83/2015-56).
32. Ze správního spisu je přitom zjevné, že žalobcova procesní obrana spočívá v tvrzení, že „nejel tak vysokou rychlostí“ (srov. absence vyjádření na oznámení o přestupku, sdělení jeho obecného zmocněnce při ústním jednání a ostatně jeho další obsáhlá písemná podání).
33. Ve věci je též klíčové, že důkaz o rychlosti byl pořízen radarem, který splňoval všechny zákonné požadavky a současně byl metrologicky ověřen (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2011, č. j. 1 As 42/2011-115 či ze dne 14. 6. 2017, č. j. 1 As 83/2017-59).
34. Je rovněž již notorií, že pokud by nebyl dodržen návod k obsluze, tak by neproběhly správně interní testy a verifikace měření a snímek by byl anulován, tedy vůbec by nedošlo k jeho zobrazení na displeji měřicího zařízení, ani k jeho uložení. Pokud je vytvořen radarem záznam, tak měřicí jednotka vyhodnotila proces měření jako správný (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 8. 2016, č. j. 7 As 309/2015-51, a ze dne 16. 5. 2017, č. j. 1 As 53/2017-42).

35. V nyní projednávané věci je tedy podstatné, že správní spis obsahuje fotografický snímek s vyznačením rychlosti, přičemž současně je zřejmé, že interní testy a verifikace měření proběhla úspěšně a snímek je hodnověrný (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 8. 2016, č. j. 7 As 309/2015-51, a ze dne 16. 5. 2017, č. j. 1 As 53/2017-42). Tento komplex důkazů je v případě přezkoumávaného typu přestupku v dostačující k náležitému zjištění skutkového stavu.
36. Ze spisu se dále podává, že policisté ve věci nepořizovali videozáznam. Je totiž zcela běžné, že v posuzovaném typu přestupku nebývá videozáznam pořizován. Zákon takovou povinnost nestanoví. Výstupem použitého silničního rychloměru je „záznam o přestupku“, který obsahuje údaje týkající se měření rychlosti, zejména pak hodnotu naměřené rychlosti a snímek (v nynější věci č. 3853), který zachycuje vozidlo řízené žalobcem v okamžiku měření. Jeho součástí je rovněž „šablona měření“. Krajskému soudu je z rozhodovací činnosti známo, že za účelem verifikace správnosti měření rychlosti byla výrobcem silničních radarových měřičů RAMER (včetně typu RAMER 10 C užíteho v nyní posuzované věci) vydána pomůcka v podobě šablon, respektive mřížek, jež jsou součástí návodu k jejich užití. Přiložením této pomůcky na fotografii měřeného vozidla pořízenou rychloměrem (ve standardním rozměru, odpovídajícím formuláři Záznam o přestupku), lze velmi jednoduchým způsobem ověřit, zda byl dodržen předepsaný úhel měření.
37. S uvedeným souvisí i otázka proškolení policistů k užití měřícího zařízení. Není totiž rozhodné, zda zasahující policisté byli proškoleni k užití měřícího zařízení, stěžejní je, zda dodrželi všechna stanovená pravidla pro správné měření rychlosti. Tato pravidla dodržena byla, jinak by vůbec neproběhlo měření (viz rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 6. 2017, č. j. 9 As 107/2015-52, či ze dne 8. 2. 2012, č. j. 3 As 29/2011-51).
38. Lze shrnout, že magistrát provedl ve věci standardní dokazování, odpovídající typu projednávaného přestupku, přičemž opatřil standardní sadu důkazů, nezbytných (a obvykle postačujících) pro zjištění skutkového stavu věci; skutkové závěry, které z takto provedeného dokazování dovodil, jsou pak principiálně udržitelné. Nelze též přehlédnout, že žalobce v řízení toliko zpochybňoval změřenou rychlost. Konkrétní námitky k validitě měření nevznsl.
39. V dalším pak krajský soud v podrobnostech odkazuje na závěry napadeného rozhodnutí, které stále se opakující námitky žalobce detailně vypořádalo, včetně odkazů na přílehlavou judikaturu. Není totiž smyslem soudního přezkumu neprakticky a zdlouhavě říkat jinými slovy totéž (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005–130). Správní orgány provedly detailní hodnocení provedených důkazů, a to jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti.
40. Žalovaný proto nepochybil, pokud odmítl argumentaci žalobce a provedení jím navržených důkazů. Svůj postup odůvodnil jednak jejich neprůkazností (neschopností vyvrátit výsledky automaticky prováděného měření), jednak zejména nadbytečností (provedené důkazy tvoří dostatečný podklad pro zjištění skutkového stavu věci). I tento postup je akceptovatelný, neboť odpovídá důvodům, pro které lze obecně návrh na provedení důkazu odmítnout (k tomu viz například usnesení Ústavního soudu ze dne 23. 9.

2005, sp. zn. III. ÚS 359/05; rozhodnutí Ústavního soudu jsou dostupná z <http://nalus.usoud.cz>).

41. Postup správních orgánů je souladný i s usnesením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2017, č. j. 10 As 24/2015 - 71, publ. pod č. 3577/2017 Sb. NSS, v němž kasační soud nastínil způsob, jakým by krajský soud měl postupovat v případě tvrzeného nedostatečného zjištění skutkového stavu správními orgány v řízení o přestupku. Jeho úkolem je na základě žaloby přezkoumat, zda správní orgány opatřily takovou sadu důkazů, která po zhodnocení a s ohledem na povahu věci sama o sobě s dostatečnou přesvědčivostí vede k závěru, že se obviněný příslušného přestupku (skutku) dopustil, a že neexistují rozumné důvody k pochybám o věrohodnosti a úplnosti skutkových zjištění pro posouzení viny obviněného z přestupku. Dospěje-li k závěru, že správní orgán své povinnosti zjistit skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, dostál, může uplatněná žalobní tvrzení shledat irelevantními nebo nevěrohodnými a vznesené důkazní návrhy k jejich prokázání jako nadbytečné odmítnout.
42. Podle § 52 odst. 1 s. ř. s. není soud povinen provést všechny navržené důkazy. Ani správní orgán není návrhy účastníků (rozuměj na provedení důkazů) vázán. Je právem správního orgánu, který vede řízení o přestupku, vlastní úvahou dospět k rozhodnutí, které důkazy provede, a které naopak označí v dané situaci za nadbytečné a návrhu na jejich provedení nevyhoví (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 1. 2006, č. j. 4 As 2/2005–62, č. 847/2006 Sb. NSS). Správní orgán však vždy provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci, případně musí vždy přezkoumatelným způsobem vyložit, proč provedení navržených důkazů není v konkrétním případě nutné (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 2. 2012, č. j. 2 As 102/2011–121 či ze dne 28. 2. 2018, č. j. 2 Afs 306/2017–30).
43. Žalovaný v napadeném rozsudku řádně odůvodnil, že navržené důkazy neprovedl, neboť to považoval za nadbytečné s ohledem na argumentační postoj žalobce zpochybňující toliko neměřenou rychlost. V tomto ohledu tak krajský soud neshledal žádnou vadu řízení. Ze stejných důvodů neshledal ani potřebu dokazování jakkoli doplnit. Provedení důkazu přitom lze odmítnout ze tří důvodů: pro jeho irelevantnost ve vztahu k předmětu řízení, pro jeho nedostatečnou vypovídací hodnotu nebo pro jeho nadbytečnost (srov. např. nález Ústavního soudu ze dne 24. 2. 2004, sp. zn. I. ÚS 733/01).
44. Konečně žalobce rozšiřuje svou argumentaci u jednání soudu a spatřuje pochybení magistrátu v jeho postupu po změně formy zavinění z nedbalostního na úmyslné v návaznosti na rušící rozhodnutí ze dne 30. 3. 2023. Domnívá se, že žalobce měl být po změně právní kvalifikace znovu vyslechnut a mělo mu být umožněno navrhopvat důkazy, o čemž měl být řádně poučen. Při dobré víře lze připustit, že se jedná o rozhojnění obecně vyslovené žalobní námitky o porušení jeho procesních práv.
45. Ze správního spisu je evidentní, že magistrát dne 21. 4. 2023 vyrozuměl žalobce o změně formy zavinění z nedbalostního na úmyslné. Současně rozhodl usnesením, že je žalobce oprávněn navrhopvat v řízení důkazy a činit jiné návrhy ve lhůtě nejpozději 5 dnů od doručení oznámení. Usnesení magistrát odůvodnil dostatečností již shromážděných podkladů. Žalobce též zpravil o tom, že nebude nařizováno ústní jednání. Žalobce proti

usnesení nepodal opravný prostředek. Naopak, ve stanovené lhůtě prostřednictvím obecného zmocněnce učinil návrh na doplnění dokazování.

46. Primárně je tedy nutno odmítnout námitku žalobce, že mu žalovaný v návaznosti na rušící rozhodnutí ze dne 30. 3. 2023 neumožnil navrhnout důkazy. Magistrát toto žalobci jednoznačně a srozumitelně listinou ze dne 21. 4. 2023 umožnil. Žalobce též dostatečně poučil. Žalobce ostatně nezpochybnitelně na vyrozumění magistrát reagoval a svá práva i uplatnil (viz jeho návrh na doplnění dokazování ze dne 28. 4. 2023, v němž sám uvádí, že jej magistrát „poučil“).
47. Pokud pak žalobce spatřuje zásah do svých práv tím, že nebyl magistrátem po změně formy zavinění vyslechnut, lze jen uvést, že žádný právní předpis neukládá správnímu orgánu takovou povinnost. Bylo opět na magistrátu, resp. na žalovaném, aby vyhodnotil, zda je s ohledem na zásahu materiální pravdy na místě realizovat účastnický výslech, resp. v tomto směru vyhodnotit žalobcem formulovaný důkazní návrh. Uvedenému ve svém rozhodnutí magistrát a následně i žalovaný dostáli (viz strana 9 odstavec druhý a strana 10 odstavec třetí rozhodnutí magistrátu; a zejména strana 10 napadeného rozhodnutí). Nelze ostatně přehlédnout, že žalobce ani v návrhu důkazů, ani u jednání dne 6. 6. 2025 neuvádí, k čemu konkrétně měl být vyslechnut, a to za situace, kdy jeho výhradní procesní obrana spočívá v tvrzení, že „nejel tak rychle“.
48. K otázce neprovedená navržených důkazů se přitom krajský soud již detailně vyjádřil výše.
49. Žalobní námitky jsou zcela nedůvodné. Správní orgány v nynější věci skutkový stav zjistily dostatečně. Žalobci se v řízení dostalo dostatečného poučení, byl v něm zastoupen a jeho zmocněnec byl vyrozuměn o všech úkonem a účastnil se podstatných úkonů ve správním řízení. Žalobci se dostalo dostatečného prostoru subjektivně se vyjádřit k přestupkovému ději.

VII. Závěr a náklady řízení

50. Ze shora uvedených důvodů krajský soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
51. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. krajský soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému podle obsahu psísu nad rámec jeho běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 6. června 2025

JUDr. Kateřina Štěpánová, Ph.D.
samosoudkyně